

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 2Obo/5/2019
Identifikačné číslo spisu: 7000897971
Dátum vydania rozhodnutia: 30.07.2020
Meno a priezvisko: JUDr. Ivana Izakovičová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2020:7000897971.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky JUDr. Ivany Izakovičovej a členiek JUDr. Beáty Miničovej a Mgr. Soni Pekarčíkovej v konkurznej veci úpadcu: Detes Trade, a.s., Zimná 97, 052 01 Spišská Nová Ves, IČO: 31 710 671, o odvolaní správcu konkurznej podstaty JUDr. Juraja Gavalčina proti uzneseniu Krajského súdu v Košiciach č. k. 5K/100/2000-632 zo dňa 18. októbra 2018 v spojení s opravným uznesením č. k. 5K/100/2000-665 zo dňa 14. januára 2019, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesenie Krajského súdu v Košiciach č. k. 5K/100/2000-632 zo dňa 18. októbra 2018 v napadnutej časti týkajúcej sa odmeny a výdavkov správcov konkurznej podstaty p o t v r d z u j e.

Odôvodnenie

1. Napadnutým uznesením v spojení s opravným uznesením Krajský súd v Košiciach (ďalej aj „súd prvej inštancie“) rozhodol, že z celkovej sumy 904.081,52 Eur, získanej speňažením konkurznej podstaty a pri výkone funkcie správcu, sa uspokojujú:

1/ pohľadávky proti podstate podľa § 32 ods. 1 zákona č. 328/1991 Zb. o konkurze a vyrovnaní (ďalej ako „ZKV“), a to odmena a výdavky správcov konkurznej podstaty Ing. Alexandry Chapčákovej, PhD. v sume 31.934,64 Eur vrátane DPH a JUDr. Juraja Gavalčina v sume 76.555,14 Eur vrátane DPH, ako aj výdavky správcov na cestovné v sume 14.563,33 Eur, ďalej pohľadávky proti podstate uspokojené v priebehu konkurzného konania (náklady spojené s udržiavaním a správou podstaty - výkon správy majetku do času predaja v sume 19.800,00 Eur; daň z nehnuteľnosti v sume 1.053,17 Eur; znalecké posudky, geometrický plán, inzercia - predaj v sume 5.946,43 Eur; bankové úroky a bankové poplatky v sume 1.844,32 Eur; vedenie účtovníctva, servisné programátorské práce, administratívne práce, inventarizácia majetku v sume 30.062,01 Eur; trovy konaní vyvolaných konkurzom v sume 4.554,08 Eur; pohľadávka Slovenskej konsolidačnej, a. s. proti podstate v sume 50.837,77 Eur; náklady na archiváciu, správa registratúry v sume 131.429,47 Eur; náklady predchádzajúcej správkyne Ing. Chapčákovej na vedenie konkurzného konania v sume 222.469,52 Eur) a súdny poplatok za konkurzné

konanie v sume 1.991,64 Eur;

2/ pohľadávky oddelených veriteľov podľa § 28 ZKV, a to veriteľa OMEGA ASSET MANAGEMENT, s.r.o, Bratislava, IČO : 35 859 954 (pôvodne Slovenská sporiteľňa, pobočka Prešov) v sume 311.040,00 Eur (pohľadávka uspokojená v priebehu konkurzu).

Súd rozhodol, že pohľadávky veriteľov I. - II. triedy nebudú uspokojené (163 veriteľov).

2. V odôvodnení súd prvej inštancie uviedol, že uznesením zo dňa 16. januára 2001, č. k. 5K/100/2000-11 vyhlásil na majetok úpadcu konkurz a za správcu konkurznej podstaty ustanovil Ing. Alexandru Chapčákovú, PhD., ktorá vykonávala svoju funkciu od 16. januára 2001 do 11. septembra 2007 (6,5 roka) a za toto obdobie vykonala súpis majetku úpadcu, vypracovala plán speňaženia, preskúmala prihlášky veriteľov, zúčastnila sa prieskumného pojednávania a speňažila majetok úpadcu za 222.469,52 Eur. Uznesením zo dňa 11. septembra 2007, č. k. 5K/100/2000-224 súd ustanovil za nového správcu konkurznej podstaty JUDr. Juraja Gavalčina, ktorý vykonával túto funkciu od 11. septembra 2007 až doposiaľ. Za toto obdobie objavil nový nehnuteľný majetok, na ktorý vypracoval nový plán speňaženia, zúčastnil sa schôdze veriteľov a osobitného prieskumného pojednávania, speňažil majetok úpadcu za 681.612,00 Eur, vypracoval konečnú správu a podal návrh na rozvrhnutie výťažku, pričom mu naďalej zostáva povinnosť vykonať rozvrhové uznesenie, podať návrh na zrušenie konkurzu a zabezpečiť uzatvorenie účtovných kníh.

3. Súd prvej inštancie uviedol, že správca konkurznej podstaty po speňažení majetku úpadcu predložil súdu dňa 13. decembra 2017 konečnú správu spolu s vyúčtovaním odmeny a náhrady výdavkov správcov, ktorú súd schválil uznesením č. k. 5K/100/2000-620 zo dňa 30. apríla 2018, právoplatným dňa 21. júna 2018. Súd konštatoval, že počas konkurzu došlo k speňaženiu všetkého majetku patriaceho do konkurznej podstaty a celková suma získaná týmto speňažením spolu s ďalšími prírastkami predstavovala sumu 904.081,52 Eur, ktorú súd rozvrhol podľa § 30 ods. 1 ZKV. Súd uviedol, že podľa § 31 ods. 6 ZKV s prihliadnutím na § 7 ods. 1 vyhlášky č. 493/1991 Zb. v platnom znení predstavuje odmena správcov sumu 108.489,78 Eur s DPH. Zároveň poukázal na § 9 vyhl. č. 493/1991 Zb. (ďalej aj „vyhláška“), v zmysle ktorého ak v konkurznom alebo vyrovnacom konaní bolo činných niekoľko správcov, patrí každému z nich podiel konkurznej odmeny zodpovedajúci rozsahu a dĺžke doby jeho činnosti. Súd dospel k záveru, že z listinných dôkazov nachádzajúcich sa v spisovom materiáli možno jednoznačne vyhodnotiť, že správca konkurznej podstaty JUDr. Juraj Gavalčin, vykonal počas výkonu svojej funkcie väčší rozsah prác súvisiacich s konkurzom, pôsobil ak správca dlhšiu dobu ako Ing. Alexandra Chapčáková, PhD., na základe čoho súd v súlade s § 9 vyhl. č. 493/1991 Zb. v platnom znení rozdelil vypočítanú odmenu tak, ako bolo uvedené vyššie.

4. Následne súd prvej inštancie v odôvodnení uviedol, že ďalšie pohľadávky proti podstate, ktoré boli uspokojené predstavujú náklady spojené s udržiavaním a správou konkurznej podstaty, ktorých splatnosť nastala po vyhlásení konkurzu a predstavujú spolu sumu 467.996,77 Eur. Čo sa týka súdneho poplatku, súd poukázal na položku 5 písm. a/ sadzobníka súdnych poplatkov, ktorý tvorí prílohu zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov, v zmysle ktorého je úpadca povinný zaplatiť súdny poplatok za konkurzné konanie. V prípade oddeleného veriteľa OMEGA ASSET MANAGEMENT, s.r.o. súd uviedol, že tento bol v priebehu konkurzu uspokojený sumou 311.040,00 Eur. O neuspokojení pohľadávok veriteľov I. - II. triedy súd rozhodol z dôvodu nedostatku finančných prostriedkov. Napokon súd uložil správcovi konkurznej podstaty povinnosť vykonať toto uznesenie po jeho právoplatnosti a podať o tom správu súdu do 30 dní.

5. Proti uzneseniu súdu prvej inštancie, v bode 1. písm. a/ výrokovej časti (odmena a výdavky správcov konkurznej podstaty) podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie správca konkurznej podstaty úpadcu JUDr. Juraj Gavalčin (ďalej aj „odvolateľ“), a to z dôvodu podľa § 365 ods. 1 písm. e/ C. s. p. (súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností) a § 365 ods. 1 písm. f/ C. s. p. (súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam). Navrhol, aby odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie v napadnutej časti zmenil tak, že správkyni Ing. Alexandre Chapčákovovej, PhD. sa odmena nepriznáva a správcovi JUDr. Jurajovi Gavalčinovi sa priznáva odmena v sume 108.489,78 Eur (z čoho suma vyplatená v priebehu

konkurzu predstavuje 76.555,14 Eur) a výdavky správcu - cestovné v sume 14.563,33 Eur, alternatívne, aby odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

6. Odvolateľ uviedol, že správkyňa Ing. Alexandra Chapčáková, PhD. nebola zbavená svojej funkcie ingerenciou veriteľov ale súdom (uznesením č. k. 5K/100/2000-199 zo dňa 31.10.2006), pretože si neplnila svoje povinnosti a nekonala s odbornou starostlivosťou. Proti uzneseniu o svojom odvolaní z funkcie sa síce odvolala, avšak neúspešne, pričom reálne svoju funkciu vykonávala len do 31.10.2006 (teda 5 rokov a 10 mesiacov a nie 6,5 roka ako uviedol súd prvej inštancie). Odvolateľ uviedol, že správkyňa počas svojho pôsobenia speňažila majetok v celkovej sume 222.469,52 Eur, pričom jemu ako novému správcovi neodovzdala z tejto sumy nič a ani žiadne účtovné doklady, kedy odvolateľ po svojom nástupe do funkcie podrobne lustroval možné bežné účty úpadcu v jednotlivých komerčných bankách, avšak neúspešne. Z uvedeného podľa odvolateľa vyplýva, že odmenu priznanú Ing. Alexandre Chapčákovovej, PhD. má financovať výhradne z prostriedkov, ktoré nadobudol vlastným speňažením, pričom uspokojil oddeleného veriteľa sumou 311.040,- Eur a uhradil všetky pohľadávky proti podstate, vzniknuté počas výkonu jeho funkcie v sume 467.996,77 Eur. Z uvedeného podľa odvolateľa vyvstáva otázka, kam sa podeli všetky finančné prostriedky (222.469,52 Eur), ktoré predchádzajúca správkyňa za obdobie svojho pôsobenia vo funkcii získala, ktorú otázku súd prvej inštancie v rozvrhovom uznesení nijako neriešil.

7. K ustanoveniu § 9 vyhlášky č. 493/1991 Zb. odvolateľ uviedol, že znenie tohto ustanovenia zodpovedá dobe jeho vyhlásenia (14.11.1991), je archaické a príliš všeobecné. Zdôraznil, že nezávislosť súdov neznamená automaticky svojvôľu. Uviedol, že len v prípade, kedy by mu predošlá správkyňa odovzdala účtovné doklady súvisiace s predmetným konkurzným konaním a vyúčtovala svoje výdavky počas svojho pôsobenia, pričom účtovný zostatok by po odpočítaní nákladov zostal súčasťou konkurznej podstaty, bolo by možné priznať jej odmenu s poukazom na uvedené ustanovenie vyhlášky. Odvolateľ naopak poukázal na § 8 ods. 2 a najmä na ods. 5 ZKV, podľa ktorého správca, ktorý je zbavený funkcie je povinný riadne informovať nového správcu a dať mu k dispozícii všetky doklady.

8. K rozsahu priznanej odmeny odvolateľ uviedol, že podiel odmeny Ing. Alexandry Chapčákovovej, PhD. proti jeho podielu predstavuje 41,71 %, pričom sám súd konštatoval, že nový správca vykonal väčší rozsah prác, čo sa však podľa odvolateľa nijako neprejavilo v samotnom monetárnom vyjadrení rozvrhového uznesenia. Uviedol, že svoju odmenu v sume 76.555,14 Eur obdržal zálohovite, pričom zálohy mu boli priznané opatreniami konkurzného súdu zo dňa 16.12.2008 (26.555,14 Eur), zo dňa 09.11.2009 (10.000,- Eur), zo dňa 30.12.2010 (20.000,- Eur), zo dňa 28.09.2017 (20.000,- Eur). V súvislosti s odmenou správcu odvolateľ ďalej poukázal aj na § 6 ods. 1 vyhlášky č. 493/1991 Zb., podľa ktorého základ pre určenie odmeny správcu konkurznej podstaty tvorí suma, ktorá bola v konkurze získaná speňažením konkurznej podstaty a suma určená na uspokojenie veriteľov, ktorá bola získaná pri výkone funkcie správcu. Podľa § 7 ods. 1 vyhlášky č. 21/1998 Z. z. (ktorá sa časovo vzťahuje na predmetné konkurzné konanie) je konkurzná odmena 10 % zo sumy uvedenej v § 6 ods. 1 vyhlášky č. 493/1991 Zb.. V zmysle uvedených ustanovení tak podľa odvolateľa predchádzajúcej správkyňi neprináleží žiadna odmena, pretože na uspokojenie veriteľov neboli použité žiadne finančné prostriedky, získané speňažením za dobu jej pôsobenia vo funkcii, pričom správkyňa novému správcovi žiadne finančné prostriedky ani nevydala.

9. K odvolaniu správcu konkurznej podstaty JUDr. Juraja Gavalčina sa vyjadrila Ing. Alexandra Chapčáková, PhD.. Uviedla, že vzhľadom na ustanovenie § 9 vyhl. č. 493/1991 Zb. je zrejmé, že tvrdenie JUDr. Juraja Gavalčina, ktorý výšku odmeny pre správcu odvodzuje od skutočnosti, v akom pomere boli veritelia uspokojení z finančných prostriedkov získaných speňažením majetku za dobu pôsobenia vo funkcii toho - ktorého správcu, nezodpovedá platnej právnej úprave. Z uvedeného ustanovenia podľa predošlej správkyne vyplýva, že podiel správcov na odmene súd určí na základe svojej úvahy vychádzajúc zo zákonných predpokladov a skutočností nachádzajúcich sa v konkurznom spise. Výpočet podielu odmeny pritom nie je mechanický výpočet podľa kritéria, ktorý správca koľko v rámci konkurzu speňažil, nakoľko odmena predstavuje peňažné ohodnotenie za vykonanú prácu (jej rozsah a dĺžku) a výška speňaženého majetku nie je pritom jediným kritériom, z ktorého pri určení výšky

podielu odmeny súd vychádza. Bývalá správkyňa ďalej označila za nepravdivé tvrdenia odvolateľa, že mu neodovzdala účtovné doklady úpadcu, nakoľko v roku 2009 bol správcovský konkurzný spis vrátane účtovnej agendy úpadcu a vyúčtovania výdavkov správcu odovzdaný novoustanovenému správcovi a jemu povereným pracovníkom. Dodala, že počas výkonu svojej funkcie si riadne plnila svoje povinnosti s odbornou spôsobilosťou, pri speňažovaní majetku postupovala v súlade so ZKV, plánom speňažovania a oprávnenými záujmami veriteľov. Ing. Alexandra Chapčáková, PhD. poukázala na to, že v období výkonu jej funkcie, odo dňa vyhlásenia konkurzu do roku 2003 bo speňažený majetok zapísaný v súpise konkurznej podstaty v celkovej hodnote 223.607,65 Eur. Nestotožnila sa s tvrdením odvolateľa, že vykonal väčší rozsah prác súvisiacich s konkurzom. Zdôraznila pritom, že speňažovanie majetku sa ukončilo v roku 2010 a od tohto času odvolateľ viedol iba 12 súdnych sporov, z ktorých ani v jednom prípade nebol úspešný. V súvislosti s odvolacími dôvodmi podľa § 365 ods. 1 písm. e/ a f/ C. s. p. bývalá správkyňa uviedla, že z odvolania nie je zrejmé, aký dôkaz potrebný na zistenie rozhodujúcich skutočností súd prvej inštancie nevykonal a k akým nesprávnym skutkovým zisteniam mal na základe vykonaného dokazovania dospieť. Z odvolania je zrejmé len to, že správca namieta úvahu súdu o výške podielu odmeny pre jednotlivých správcov. Kým súd vychádzal z § 9 vyhlášky, správca vychádza výlučne zo svojej subjektívnej úvahy o tom, že toto ustanovenie je príliš archaické. Na základe uvedeného Ing. Alexandra Chapčáková, PhD. navrhla, aby odvolací súd odvolaním napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie v celom rozsahu potvrdil.

10. Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací prejednal odvolanie správcu konkurznej podstaty podľa § 379 a § 380 ods. 1 C. s. p. bez nariadenia pojednávania v zmysle § 385 ods. 1 C. s. p. a contrario a dospel k záveru, že napadnuté rozvrhové uznesenie súdu prvej inštancie je vecne správne a odvolanie správcu konkurznej podstaty nie je opodstatnené.

11. Z obsahu odvolania správcu konkurznej podstaty vyplýva, že prevažná časť odvolacích námietok smeruje proti spôsobu, akým konkurzný súd rozdelil odmenu správcov konkurznej podstaty vykonávajúcim túto funkciu v priebehu predmetného konkurzného konania, teda napadnutým uznesením je rozvrhové uznesenie výlučne v časti odmeny a výdavkov správcov, ktoré bolo vydané s poukazom na § 30 a 31 ZKV a príslušné ustanovenia vyhlášky č. 493/1991 Zb. (najmä § 7 ods. 1 a § 9). Odvolací súd poukazuje v prvom rade na to, že nevyhnutným predpokladom pre vydanie rozvrhového uznesenia je, že súd právoplatne schválil konečnú správu o speňažení majetku z konkurznej podstaty a o vyúčtovaní odmeny a výdavkov správcov konkurznej podstaty (ďalej len „konečná správa“). Otázka správnosti vyúčtovania odmeny správcov a ich výdavkov by mala byť teda právoplatne vyriešená ešte pred vydaním rozvrhového uznesenia, čo platí aj pre ustálenie výšky sumy určenej na rozdelenie. Voči súdom schválenej konečnej správe má bývalý správca právo podať odvolanie v časti, ktorá upravuje jeho práva, t. j. v časti odmeny a výdavkov správcov. Uznesením zo dňa 30.04.2018, č. k. 5K/100/2000-620, právoplatným dňa 21.06.2018 súd prvej inštancie schválil konečnú správu o speňažení majetku z podstaty a vyúčtovaní odmeny a výdavkov správcov konkurznej podstaty v znení, v akom bola predložená odvolateľom, pričom proti tomuto uzneseniu nebol podaný žiadny opravný prostriedok.

12. V uznesení, ktorým súd schválil konečnú správu je stanovená suma, ktorá je určená jednak na rozdelenie veriteľom ako aj na vyplatenie odmeny a výdavkov správcov konkurznej podstaty. V danom prípade však bola stanovená výška odmeny správcu v súlade s návrhom konečnej správy predloženej samostatným správcov konkurznej podstaty JUDr. Gavalčinom bez toho, aby suma určená na tento účel bola rozdelená medzi oboch správcov činných v priebehu konkurzu. V napadnutom rozvrhovom uznesení však už súd prvej inštancie podrobne v súlade s § 9 vyhlášky č. 493/1991 Zb. odôvodnil postup pri rozdelení sumy, určenej v uznesení o schválení konečnej správy ako odmeny správcu, a to s poukazom na dĺžku činnosti predchádzajúcej správkyne ako aj súčasného správcu, ako aj s poukazom na rozsah vykonaných prác a speňaženého majetku. V tejto súvislosti odvolací súd zdôrazňuje, že priznanie odmeny správcovi (ani prechádzajúcejmu) nie je podmienené žiadnym osobitným úkonom zo strany správcu, t. j. správca si nárok na svoju časť odmeny nie je povinný osobitne uplatniť.

13. V súlade s uvedeným, námietka odvolateľa týkajúca sa rozsahu priznanej odmeny správcov konkurznej podstaty nie je podľa názoru odvolacieho súdu v danom štádiu konkurzného konania, t. j. v

štádiu vydania rozvrhového uznesenia, relevantná, nakoľko túto otázku bolo potrebné vyriešiť v priebehu samotného konkurzu, najneskôr pri schvaľovaní konečnej správy, k čomu však nedošlo. K námietke odvolateľa, že predchádzajúcej správkyňi neprináleží žiadna odmena, pretože na uspokojenie veriteľov neboli použité žiadne finančné prostriedky, získané speňažením za dobu jej pôsobenia vo funkcii, pričom správkyňa novému správcovi žiadne finančné prostriedky ani nevydala, odvolací súd uvádza, že jednou zo základných povinností správcu konkurznej podstaty je speňažiť majetok podliehajúci konkurzu a za speňaženie jednotlivých vecí a iných majetkových hodnôt, a teda zabezpečenie finančných prostriedkov potrebných na uspokojenie veriteľov, priznáva zákon správcovi odmenu. Z obsahu spisu a aj z tvrdení samotného odvolateľa je zrejmé, že bývalá správkyňa počas doby svojho pôsobenia vo funkcii správkyne okrem iného aj speňažila majetok v celkovej hodnote 222.469,52 Eur. Tvrdenie odvolateľa, že z tejto sumy do konkurznej podstaty nič neodovzdala, je jeho jednostranným tvrdením a ako už bolo uvedené vyššie, v štádiu rozvrhového uznesenia, na základe právoplatne schválenej konečnej správy, je bezpredmetné skúmať, či bývalá správkyňa odovzdala novému správcovi všetky potrebné doklady potrebné pre ďalšie vedenie konkurzu (kde ide už o vzťah medzi bývalým a terajším správcom) a kde uložila peniaze získané speňažením majetku. Rozhodujúce je, čo mal aj súd prvej inštancie preukázané a čo potvrdil aj odvolateľ, že majetok vo vyššie uvedenej výške reálne speňažila. Navyiac, pre určenie odmeny správcovi nie je rozhodujúcim kritériom len výška speňaženého majetku, ale aj ďalšia činnosť správcu v priebehu konkurzu, čo konkurzný súd zohľadnil tak u bývalej správkyne ako aj v prípade JUDr. Juraja Gavalčina.

14. Čo sa týka ďalších námietok odvolateľa, odvolaciemu súdu nie je zrejmé, aké dôkazy mal súd prvej inštancie vykonať na zistenie rozhodujúcich skutočností a na základe akých vykonaných dôkazov mal súd dospieť k nesprávnym skutkovým zisteniam. Pokiaľ ide o tvrdenie odvolateľa, že bývalá správkyňa svoju činnosť reálne ukončila 31.10.2006, toto nemožno považovať za správne, nakoľko proti uzneseniu o zbavení funkcie zo dňa 31.10.2009, č. k. 5K/100/2000-199 na správkyňa odvolala, na základe čoho bola zbavená funkcie až uznesením zo dňa 11.09.2007, č. k. 5K/100/2000-224, ktorý deň je potrebné považovať za deň ukončenia jej pôsobenia vo funkcii správkyne konkurznej podstaty. Napokon, čo sa týka tvrdenia odvolateľa, že konkurzný súd postupoval podľa archaického § 9 vyhlášky č. 493/1991 Zb., odvolací súd uvádza, že konkurzný súd postupoval podľa ustanovení relevantných pre dané konkurzné konanie, ktoré sa riadilo ustanoveniami ZKV a vyhlášky č. 493/1991 Zb., ktorou sa vykonávajú niektoré ustanovenia zákona o konkurze a vyrovnaní v platnom znení.

15. Na základe uvedeného sa odvolací súd stotožnil so spôsobom výpočtu odmeny bývalej správkyne a odvolateľa, vyhodnotil odvolacie dôvody JUDr. Juraja Gavalčina za neopodstatnené a napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie podľa ust. § 387 ods. 1 a ods. 2 C. s. p. potvrdil.

16. Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C. s. p.). Dovolanie je podľa § 421 C. s. p. prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu, b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 C. s. p.). Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a/ až n/ (§ 421 ods. 2 C. s. p.). Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C. s. p.). Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 C. s. p.). Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde,

ktorý rozhodoval v prevej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plyní znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 C. s. p.). Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 C. s. p.). V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne(dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C. s. p.). Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1). Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je:

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 C. s. p.).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 C. s. p.). Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 C. s. p.).